

det, der foreligger, som vi synes der er godt. Jeg haaber, at den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) i den Henseende have forstaaet den Misforstaaelse, som de fremkom med, som en feil Opfattelse, den er fra min Side ialtsald aldeles ikke tilstede. Et er at anerkjende Samarbejdet loyalt, et Andet er at anerkjende Realiteten i selve Forslagene og deres Betydning. Jeg skal dermed slutte, idet jeg som sagt skal udtale, at jeg ikke anbefaler dette Forslag til Vedtagelse; thi det er i sit Indhold Folkethingets og efter hele sin Veffaffenhed og navnlig i Forhold til det Bestaaende saaledes, at det anbefaler sig selv.

N. P. Jensen: Jeg skal kun tillade mig at bemærke overfor den høitærede Formands Bemærkning, at jeg selvsølgelig fuldt ud erkjender det Urigtige i at drage Udvalgsforhandlinger frem her i Folkethinget, men jeg tror paa den anden Side, at den høitærede Formand vil give mig Ret i, at, naar et Medlem af, eller, som i det givne Tilfælde, Formanden for et Udvalg, udbeder sig og faar Tilladelse til offentlig at maatte give en bestemt Erklæring, vil der ikke kunne være Noget til Hindrer for, at Ordlyden af den Bemyndigelse, der er givet vedkommende Formand, oplæses. Det var kun dertil, jeg har sigtet, og ikke til Andet eller Mere. Jeg skal dertil sige, at, efter at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har udtalt sig i samme Retning, som laa til Grund for den Bemyndigelse, han bad om, nemlig at han fuldt ud erkjendte det Uberettigede i Angrebet paa Hærens Medlemmer af Udvalget, finder jeg ikke Anledning til nu at fortsætte Diskussionen videre.

Formanden (Krabbe): I Henseende til Meddelelsen af, hvad der passerer i Udvalg, kan der naturligvis ikke siges anden bestemt Regel end den, at, hvad der fra Udvalget ikke foreligger i Betænkning, foreligger ikke for Thinget; men det er paa den anden Side en Selvsølge, at der alligevel af Udvalgets Medlemmer kan fremdrages Noget, som ikke gjør et saadant Brud paa, hvad der er passende, at det derfor behøver at paatales. Reglen maa imidlertid være den, at, hvad der ikke foreligger i Betænkning, foreligger ikke for Thinget.

Krigsministeren (Kauffmann): Uagtet jeg i Grunden ikke har faaet stor Anledning til i Aften at tage Ordet, finder jeg det dog rigtigst at imødegaa enkelte Bemærkninger, som ere faldne fra forskjellige Sider her i Salen. Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), som først havde Ordet i Aften, troede saaledes, at de demokratiske Principer, der fandtes i Hærens Lov af 1867, vare fravegne ved det af mig fremsatte Forslag. Jeg tror, at de alle ere tilstede endnu,

og at de ere blevene forøgede idetmindste med een meget vigtig demokratisk Bestemmelse, nemlig den, ifølge hvilken det vil blive muligt at tilveiebringe det fornødne Antal værnepligtige Befalingsmænd. Vi kunne, naar Lovforslaget vedtages, tvinge saavel Lehnsgreve sønnen som Husmand sønnen til at blive værnepligtig Befalingsmand. Jeg maa antage, at det er et demokratisk Princip, som derved søges gennemført, af stor Vigtighed for den nye, tilkommende Hær. — Det ærede Medlem omtalte dernæst, hvad en tidligere Krigsminister, nemlig General Naasløff, havde yttret her i Salen om Landets Forvar. Derefter skulde der være blevet sagt af ham, at han var istand til at forsvare Sjælland med 20,000 Mand. Jeg skal ikke opfaste mig til Dommer i saa Henseende; men jeg skal blot bemærke, at dengang vare vi tilbels Hæren tilføjet, og dengang kunde vor Flaade holde Fjenden borte. Det ere vi ikke mere nu, og det kan i alle Tilfælde dog kun have været under visse Forudsætninger, at den tidligere Krigsminister har sagt dette; thi han maatte da forudsætte, at vor Flaade altid vilde kunne beseire den fjendtlige; men nutilbogs tror jeg ikke, man kunde garantere, at vor Flaade skal kunne beseire den Modstand eller de Modstandere, som vi nærmest kunne vente. — Det ærede Medlem formentlige ligeledes, at der fandt større Uoverensstemmelse Sted mellem, hvad jeg har udtalt her i Salen, og hvad der var anført i den Hærens lovsagende Forsvarsplan, idet jeg her i Salen havde holdt paa, at jo stærkere vor Hær blev, desto mindre behøvede vi permanente Befæstningsanlæg, medens jeg i Forsvarsplanen havde sagt, at det eneste radikale Middel var at befæste Rjøshøbenhavn permanent, naar vi vilde være sikre paa at kunne fortsætte Forvaret til det Yderste. Jeg tror ikke, at der er saa stor Uoverensstemmelse tilstede her; thi faae vi den tilstrækkelig store Hær, saa er i alle Tilfælde Udsigterne forøgede til muligvis at imødegaa en Landgang af en fjendtlig Hær. Ganske sikkert er det ikke garanteret, at man i alle Tilfælde vilde kunne forhindre denne Landgang; men jo færre Udsigter, Fjenden har til at komme iland, desto mindre haardt trænge vi til den permanente Befæstning. Jeg tror saaledes at have vist, at der er en ganske god Uoverensstemmelse tilstede, ligesom jeg ogsaa tror at have imødegaaet, hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Leth) har anført om Uoverensstemmelse mellem mine Udtalelser og Forsvarsplanen, og endvidere, hvad det ærede Medlem for Dønsø Amts 5te Valgkreds (Bentzen) yttrede om den. Han forveglede idelig Forsvarsplanen og Befæstningsloven, men det er jo allerede ofte fremhævet her i Salen, at det er tvende ganske forskellige Ting. Forsvarsplanen er jo kun fremsat her for at motivere Hærens Størrelse og ikke af nogen anden Grund. Befæstningsloven foreligger net